

Música essencial

Text > XAVIER CASTILLÓN

Aquest disc no és un disc convencional, com tampoc no ho és el seu creador, el bateria banyolí Ramon Prats, un músic amb una trajectòria llarga i prolífica sobretot en el món del jazz i, cada vegada més, en el de la música improvisada i lliure al cent per cent, tot i que també continua connectat al rock heterodox com a membre de Morgat Morgat. Prats diversifica el seu talent i la seva energia a través de projectes diferents, com ara el seu quartet, amb el qual l'any 2014 va guanyar els premis al millor músic, al millor grup i al millor disc de l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya. Movin' Wes i MAP, amb el pianista Marco Mezquida i el saxofonista Ernesto Aurignac, són dues altres formacions en què Prats ha mostrat la seva faceta més jazzística. Però va ser amb Duot, el seu duet amb el saxofonista Albert Cirera, que es va

començar a deixar anar realment, per accedir als espais inhòspits però apassionants de la improvisació sense límits de cap mena, ni tan sols de temps, com demostren els dos concerts de deu hores que van oferir l'any 2017 per celebrar el seu desè aniversari.

Solot encara va més enllà en el llarg viatge de Ramon Prats per arribar a copsar el sentit de la música, no ja com una forma d'entreteniment, sinó com un element vital gairebé tan essencial per a la majoria de les persones com el menjar o l'aire que respiren. La idea de *Solot* va néixer el 2010, amb la intenció de despullar-se a l'escenari per «enfortir i aprofundir» el seu discurs musical. Tot sol, improvisant amb la bateria, a partir de les experiències i les converses del dia a dia, Ramon Prats ha desenvolupat en aquesta obra un caràcter anti-discurs únic, que ha mostrat en directe en gires de

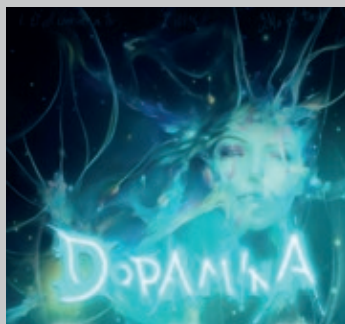

RAMON PRATS.
Solot. Sirulita Records, 2023.

tot un mes i concert diari per tota la Península o sense sortir de Banyoles. Plasmar la música viva i sense patró de *Solot* en un disc no és fàcil; com diu Prats, seria l'equivalent musical d'una instantània fotogràfica que pretén captar la fugacitat del moment. I ell ho ha aconseguit en aquest disc gens convencional, però brillant.

PASCAL COMELADE, LEE RANALDO
I RAMON PRATS. *Velvet Serenade*. Staubgold, 2023.

QUIMO, FORTUU I HATTY.
Dopamina. RGB Suports, 2023.

Un document excepcional Text > X. C.

El 28 d'abril del 2022, l'Auditori de l'Ateneu de Banyoles va ser l'escenari d'un concert històric. Amb motiu de la presentació del llibre *Linger On: The Velvet Underground* del periodista musical Ignasi Julià, banyolí adoptiu, es van reunir a l'escenari dos grans «velvetians», el músic nord-català Pascal Comelade i

el nord-americà Lee Ranaldo (Sonic Youth), als quals es va afegir el bateria banyolí Ramon Prats per interpretar una autèntica simfonia en sis parts, lliurement inspirada en alguns dels clàssics de la banda novaïorquesa, com ara «All Tomorrow's Parties», «I'm Waiting for the Man», «Ocean» i «Femme Fatale». Un document excepcional.

Amb vocació d'èxit Text > X. C.

Des de Girona i Fornells de la Selva arriben Quimo, Fortuu i Hatty, tres joves cantants adscrits a l'escena de les músiques urbanes en català, cada vegada més activa. Tots tres tenen les seves respectives carreres com a solistes, però en aquest EP han sumat esforços per exposar, en tres cançons amb vocació d'èxit, tres

fases diferents d'una relació amorosa. «Et vull conèixer a tu», «101 %» i «No és tímida» són cançons que, més enllà de la preceptiva base rítmica ballable, mostren un sentit melòdic notable. Un disc representatiu d'una generació que ha perdut la por de mostrar els sentiments i que té pocs prejudicis a l'hora de fer música al seu aire.